

ENTERED AT THE POSTOFFICE AT PARKLAND WASH. AS SECOND CLASS MATTER.

Nr. 47

Parkland, Washington, 21de November 1902.

12te Aarg.

Pilgrimsang.

Naar jeg dybt i Noaden saar
Under Korsens Burde,
Med min Smerste jeg da gaar
Til den gode Gyde.

Han, som Smerstens lunge Gang
Strøvet har til Døden
Han har lært mig Haabets Sang
Sels i Herste Ryden.

Herre Gud, jeg slipper ei
Løftet du har givet,
At du frem paa Korsens Dei
Fører mig til Livet.

Gjennem Verdens Duf jeg gaar,
Træt af Søndens Plage, —
Om en liden Stund jeg saar
Rauoans Druer smage.

Alt Forjættelsesens Land
Vinker over Graven, —
Der er Raadet, hvort jeg kan
Lægge Vandringsskaven.

Godt min Gyde god har gjort
Et mit Haabets Rater,
Han har aabnet Himlens Port,
Gjorden til sig saaler.

Sant da ogsaa mig, min Gud,
Jeg dit Haar vil være,
Før mig saa af Kampen ud
Kronen lyst at bære!

117. Madofferet. 3 Mos. 2.

Med Brandofferet var der sødvanligvis forbundet et Madoffer. Madofferet bestod enten af Færtegrøden af Kornet som man tørkede eller ristede over Ilden eller af flat Mel eller Bagværk, var enten baget i Ovnen, i en Potte eller i en Pande eller kogt i en Kjedel. I forskellige Stifter og tilberedt paa forskellige Maade blev altfaa Jordens Frugt ofret til Gud. Ogsaa dette Offer havde sin dybere aandelige Betydning. Landets Frugt

og den deraf tilføjede Mad var et Billede paa den Frugt og Mad, som Mennesket skal vikle, et Billede paa gode Gjerninger. De troende, som ved sig forligte med Gud, og som saar i Naade hos ham, skal først selv helt og holdent ofre sig til Gud, og dernæst vie og ofre Gud alle sine Gjerninger, tjente Gud med sine Hænderes Gjerning.

Ogsaa de enkelte Bestemmelser angaaende Madofferet er af Betydning. Paa Mellet blev der godt Olie. Sogværket var tilløjet med Olie. Olie er et Billede paa den Helligaand. De troendes gode Gjerninger gjøres et i den Helligaands Tilstandelse og ved hans Kraft. Paa Madofferet blev der ogsaa lagt Kogelse, og denne blev da antændt. Kogelse er et Billede paa Bønner. Bønnen bærer de troendes gode Gjerninger, og Bøn, Lov og Tak følger dem. Madofferet blev krydret med Salt. De gode Gjerningeres Krydder er Hjertets Oprigtighed. De gode Gjerninger gjøres af Kjærlighed til Gud og Næsten. Der skalde ikke blandes Surt og Bittert og heller ikke Druv i Madofferet. De troende skal udvise al Falskhed, Dukkelse og Uærlighed af sine Gjerninger og sit Liv.

En Del af disse Offere blev bragt paa Alteret det er i de skalde være til Mad og Lov for Presterne. De, som tjener i Helligdommen, skal ogsaa leve af denne Tjeneste.

118. Talofteret.

Et tredie Slags Offer var Talofteret. For dette var, hvad Offerdyrets Beskaffenhed, Qvandspaaløggelse, Slagtning, Blodstænkning angik, for det første de samme Bestemmelser gjældende som for Brandofferet. Kun de indre Dele, Fjedret paa Indvolvene og Leveren saa vel som Nyrerne blev brændte paa Alteret. Bryllet og den hvide Sog tilhørte Presterne. 3 Mos. 7, 30 fg. Det Kjøb, som var kjøbt, skalde være af den ofrende og hans Fa-

milte i Forgaarden for Hertzus Kjøb. 3 Mos. 7, 15. Det Offermaalid var der Hovedsagen. Det var et Blodoffermaalid. Israelliterne viste dermed sin Glæde over Guds Naade, der ved Otræne blev fiktet dem. Saaledes kan vi heri se et Forbillede paa den nye Patts Kjøbmaalid. Saa ofte som vi gaar til Hertzus Bord, glæder vi os over Guds Naade i Kristus og takker Gud derfor.

119. Syndofferet.

De hidtil beskrevne Offere, Brand-, Mad- og Talofterne bragte Israelliterne ogsaa uden nogen særegen Anledning, naar de sølte Trang til det. Men for særegne Forgaelster var der bestemt særegne Offere. Det var for det første Syndoffrene. Den, der havde syndet mod et eller andet af Guds Bud, enten det var Iyverhed eller hele Menighedens eller Israels Overste eller en enkelt Israelit, han maatte for sin Synd bringe et særligt Offer, lægge Hænderne paa det, overføre sin Synd paa det og derefter slagte det, altfaa alde Sjal for Sjal, Liv for Liv. Men Hovedsagen her var, hvad man gjorde med Blodet. Syndofferets Blod blev af Presten i visse Tilfælde skænket foran Helligdommens Forhang, men bestandig krogset paa Kogelkællens eller Brandofferaltrets Horn og Resten udgødt ved Alterets Fod. Offerblodet, som jonedes for Synden, skalde paa den Maade ligesom holdes lige for Guds Dine. Saaledes blev Synderen forliget med Gud. Kun Fedtet af Dyret blev brændt paa Alteret, det evige Kjøb blev enten brændt udenfor Leiren eller adt af Presterne i Forgaarden til Tegn paa, at nu var Synden aldeles afskilt. Sml. 3 Mos. 6, 17 fg. Det var især Syndofferet, som var et Forbillede paa Jesu Kristi Offer, han, som har ofret sig selv for vore Synder, og paa den fuldkomne Forsoning og Fjelds-

relse, som er bragt tilsted ved Jesu Kristi, Guds Søns, Blod. Kun saadanne Synder, som var gjorte af Vandnære og Overlæste, kunde der ved Syndoffer gjøres Forligelse for, alle saadanne, som var gjorte med Vidende og Villie. Si Kristne skal vide: Synder vi med Villie efter at have annammet Søndhedens Gikjendelse, er der ikke Offer mere tilbage for Synden." Hebr. 10, 26.

Job.

(Efterslag).

Sig mig nu de følgende Ord af Job? „Og som den sidste skal han saa frem paa Støvet. Og efter at denne mit Hud er bleven ødelagt, skal jeg ud fra mit Kjøb stue Gud, hvem jeg, jeg skal stue mig tilgode, hvem mine Dine skal se, og ikke nogen fremmed.“ Hvormed troster Job sig efter disse Ord? Med de dybes Dykkandelse. Og med det evige Liv. Hvad vil Frelseren paa den yderste Dag ogsaa gjøre med dig? Han vil opvække mig fra de døde. Hvilke Mennesker alene er det, som kan troste sig ved Dykkandelsen? De troende. Hvem saar de stue Gud. Hvor? I Himlen. De saar se Gud i hans Benlighed, Majestæt og Herlighed. Hvorfra vil du ogsaa stue Gud? Fra mit Kjøb. Det vil sige, det samme Legeme, som du har her paa Jorden, vil blive opvakt. Med de samme Dine, som du her har, skal du se Gud. Hvad sagde nu den tredie Ven til Job? „Hvis du retter dit Hjerte og udbreder dine Hænder til ham, (er der Synd i din Haand, da fjern den, og lad ikke uret bo i dine Læder) ja, da skal du se for Lyde opvække dit Kjøb og blive fast og ikke flygte.“ Hvad holdt Josafat ogsaa Jobs Sygdom for at være? For en Guds Straf. Ja, han mente, at Job havde begaaet omfremt store Synder, efterdi hans Elskelse var saa tung. Men hvorefter var denne Dom? Den var uret-

farbig. Men skulle Gud ikke Job
 sige, at han vil her have det? Med
 det der er skeddene ud herfor bliver
 de ugudelige ikke, og Gud vil kom-
 me ikke over dem? Hvor er det liden
 der er første Ord? „Men eder har
 Bindomsten ud.“ Job mente: Guds
 Bindom strækker sig ikke langt. Du
 anser min Sygdom for en Straf. De
 ugudelige lever dog ofte i Deiligbed og
 Glæde paa Jorden. De er ofte fri for
 Smerter og Mangel. Guds „Min“
 kommer ikke over dem. Det ser ikke ud
 til, at Gud straffer dem, medens der
 er fremme Bismærker. De kommer
 ingen Mangel. Hvis din Dom var
 rigtig, saa var alle Bismærker ugude-
 lige, som paa de af Sygdom og Mangel,
 og de fremme, med hvem dette ikke er
 Tilfældet. Guds Ord sige Job
 endnu til: „J er beføielige Trostere
 alle tilhøve.“

Hvem talte nu med Job? Gud, Ver-
 ren. Hvorledes talte Herren til ham?
 „Hv er det, som formærker mit Raad
 med Ord uden Forsand? All Tid-
 leren trætte med den almægtige? Du,
 som løfter Gud, hvore det er? Du
 haem Hædte Gud med disse Ord?
 Han Hædte paa Job. Hvor havde
 Job kender? I Bindom. Hvorledes
 havde han talt? Med Marssand. Hvil-
 ten Dag havde han forbondet? Sin
 Fædelsdag. Hvem havde Job at
 talte for sin Fædels, til Gud? Den gode
 Gud. Hvem havde altsaa Job ber-
 ved, at han forbaader sin Fædelsdag?
 Han havde Gud. Det var, som om
 han havde sagt: Gud gjorde ikke ret,
 da han gav mig Livet. Det havde
 været bedre, at jeg aldrig var født.
 Gud var det, Job havde dette for-
 fedel? Guds Dom. I ser, at endog
 det fremme Bismærker kan falde i
 Gud. Guds Svær gav nu Job
 Verren? Se, jeg er ringe, hvad skalde
 jeg lofte Gud? Jeg lægger mig doand
 paa min Mund. Jeg har talt om det,
 jeg ikke forstod. Derfor taler jeg alt
 tilbage og angret i Stæd og Mæ.“
 Hvad er tyndt Job med disse Ord?
 Han bekender sin Gud. For hvem
 bekender han det? Han bekender det
 for Gud. Med h alle Gud h alle Gud
 Guds og hans Bismærker. „Min Prede
 er opretholdt længe dig og dine to Ben-
 ner, ti I har ikke talt ret om mig, som
 mine Tjener Job.“ Hvad taler Gud
 for Job? Sin Tjener. Hvem er de
 Guds Tjener? Den, som tror paa
 Guds Ord? Hvorved havde Job efter
 sig? Det var? I h sin Tro. Hvad
 tilgav Gud dem for Rigtig Guds?

Gud tilgav dem hans Guds. Den,
 som angret og tror paa Guds, har
 Guds Guds. Hvad gjorde
 Verren berister med Job? Han gjorde
 ham til igen. Han velsignede dem
 ogsaa paa med jordiske Guder. „Ver-
 ren forogde alle, hvad Job havde hørt,
 til det bedste.“ Hvor mange Ben-
 ner og Døtre gav Gud ham? Guds
 Sonner og tre Døtre. Hvor mange
 Kar levede han siden efter? Hundrede
 og firti Kar. Ved Gud alle i Træng-
 selen tomte over Job for at fordrave
 ham? Nei. Hvad havde Gud ber-
 ved til Verren? Han vilde se ham i
 Trængselen og hørte ham i Troen.
 Job var, hvor nødigt og vakkert Gud
 Verren var, Trængselen for ham i Troen.
 Hvad tog Gud fra ham, da han sam-
 mel og var af Døge tog Alled fra
 Verren? Han tog dem alle fra i Din-
 melen. „Det er godt, at man hør i
 Trængselen er i Trængselen. Men om
 han h berov, i a fordraver han fra
 dog iglen tilgav sin rige Rikdom.
 Ti det er ill af Guds i han plager
 eller berovet Mærskens Vær.“
 Jer. 18, 1-10.

Offici Schult. J. L.

Lutherisk Pilgrim Hus
 No. 8 State St., New York.
 Hverste Gud ved de var Trængselen for Guds
 til Guds Office.
 Kristeligt Herberg for Indvandrere
 og andre Rejsende.
 Pastor G. Petersen, Emigrantmission-
 nar, træffes i Pilgrim-Huset og
 naar Emigrantene hi med
 Raad og Raad.
 Hus, som træffes i 12. Gaden, Gjører med Hus
 Line Street nær til Døren.

Paa grund af, at jeg
 maa gaa til östen, har
 jeg besluttet at stanse
 med min skoforretning
 i Tacoma.
 Alle som önsker rig-
 tig gode sko eller støv-
 ler meget billigt
 kan faa dem her.
 Alt J g har maa sælges
 S. OLSEN,
 1109 Tacoma Ave., Tacoma, Wa

CARDS! CARDS!!
 Your name written in white ink on 12 colored cards
 for 5 2cent stamps. Write to

 Instructor in penmanship.
 Pacific Luth. Academy.
 Parkland, Wash.

A. S. Johnson & Co.
 Paints, Oils, Brushes, Wall Paper and Glass.
 Estimates Given on Papering and Glazing.
 We Carry a full line of Wall Paper and
 Floor Mouldings, Sash
 and Doors.
 1309 PACIFIC AVENUE
 TELEPHONE 505. . . . . Tacoma Wash

CARL WILLIAMS. A. BERGGREN.
Tacoma Clothing CO.
 Scandinavisk Klædehandel. Mænds og Batters
 Klæder, Undertøi, Overl, Hatte,
 Sidsler og Sko.
 Et stort Udvalg — Lave Priser.
 1310 Pacific Ave., Tacoma, Washington.

LUMBERMEN'S STATE BANK
 R. D. Musser, Pres. Geo. S. Long Vice Pres.
 W. E. Bliven, Cashier.
 BERLIN BLDG. COR. 11th & Pac. Ave.
 CAPITAL \$100,000.
 Almindelig Bankforretning udføres. Betaler 3 Procent
 paa Indskud. Veksler paa skandinaviske og fremmede Lande
 kjøbes og sælges. Sælger skandinaviske Kroner. General
 Dampskibs og Emigrations Agenter.
 Tacoma Washington.

“Penge Sparet er Penge tjent”
 Husk dette naar de trænger Medicener for
 Familien. Det eneste skandinaviske Apothek
 paa Pacific Ave. 1128 ligeoverfor 12th St.
 OM MEDICINER SPØRG JENSEN.

PACIFIC HEROLD,

Udvalgt af
Pac. Luth. Univ. Ass'n.

udkommer hver
FREDAG.

REV. B. HANSTAD, Redaktør.

assisteret af

Rev. J. Johansen,

Rev. O. Holden,

Rev. M. Christensen.

Abonnements-Vilkaar:

Et Aar.....50 Cts
Seks Måneder.....25 Cts
III Europa pr. Aar.....75 Cts

Adresso: PARKLAND, WASH.

Blevik:

Allt bedrørende Bladet sendes til Pacific Luth. University Ass'n., Portland, Wash.

Glem ikke at sende Betaling. Send den helst i Money order eller lag Oct. i Sold i Brevet.

En eller To Gents Frimærker modtages ogsaa. Men Frimærker paa 5 eller 10 Cts. kan de ikke bruge.

Korte Meddelelser fra Kandidatiste Settlementer og Menigheder modtages med Tak.

Breddende Hjørtelighed.

Fortælling af Marie Michner.

(Slutning).

Paa Bordpladen saa hun med en fin kald indridset Bogstavene H. B. og ved Siden deraf den nuværende Dags Datum. „Hvad ser De paa der, min Dame?“ spurgte Overtroen og bøjede sig ligeledes over Bordet. „Al se, det har skrevet den unge Mand gjort, som jeg ser! Ja, Mandene maaske nu skamme sig ud alle Ting, ikke sandt? Men denne,“ fortalte hun videre, „var ikke nogen frem Mand, han saa sørgmodig ud, og ikke maatte han et Ord. Han sad der i to Timer og skrevde bestemt frem for sig, man kunde have haft lyst til at træffe ham!“

„Hvor er der blevet af ham — hvor gik han hen?“ spurgte Moderen med skjælvende Læber og gik efter Overtroens Hænder.

„Al, er De i Slægt med ham? De kunde være hans Moder, nu ser jeg det. Retop en Hjerdedels Time var De som, gik han. Jeg saa efter ham, da

han bøjede omkring Hjørnet, hvor Borden gik til Borden.“

„Al Hjørnet —!“ Hun vilde staa op, men hun var ligesom lammet. „Jeg kan ikke.“

Denne Tone gik den godmodige Overtroen til Hjørnet. Ved De hvad, min Dame, hvis De ønsker at se ham, saa skal jeg løbe efter ham, jeg finder ham nok! Iaa, det borte kan han ikke være, han stundte sig ikke. Hvad skal jeg sige til ham? Der er et Stykke Papir, skriv et Ord! og hun blev en Blødder som hun var paa sig, den til hende.

Det var snart lækkert, det, som stod paa Seddelen, saaledes havde Haanden Hjelvet, og Taarene havde været Bly, men den, som Overtroen havde Hængen til, maatte føle, at det var et Noderhjerteris længselsskudt Skrig.

Overtroen stod afsted, som om hun vliste, at det drejede sig om et Liv og om et blysende Noderhjerteris.

Udter og omter bøjede Moderen sig ned til Ravnetrækkene. Ja, desfor det havde været dem alene — men hvorfor havde han sat et Kors ved Siden af Bogstavene?

Ganste stille sad hun da med de foldede Hænder hollende paa Skjoldet. Hun om Kraft beder hun endnu.

Da skrevede Overtroen. Hun saa op med det af Taarer forbrændte Blik. Kunne det være ham? Nei, det var en gammel Mand, der som en Jæg med trætte Skridt kom op igennem Haven.

„Moder, Moder!“ brød det frem fra hans Læber, og da hullede han som et Barn.

Moder og Son overnattede i det lille Hjørte. Længe sad hun ved hans Seng, al Svagthed var snart under i Bløde. Hun havde ham jo igjen, hans Haand saa i hendes. Men han ogsaa var glad? Hun længedes efter at saa vide det, men hun følte, at der endnu hollende en Udveksling, bed over hans Skuld, derfor var det bedre, at hun ikke spurgte ham. Hun fortalte ham da om Helsen, om Dagens Overtroen, men om den Angest, hun havde lidt, den Frygt, hun havde næret for ham, sagde hun intet.

Men han maatte vel føle, hvad hun havde lidt, for Hien smeltede. „Al Moder — hvis du ikke var kommen!“ Smerte og Klage lod der ud af hans Ord. Det kunde hende — og hans Moder fik rødt det ogsaa saaledes: „Hvorfor lod du mig ikke være, da kunde jeg nu være i Høi! Hvorfor loaler du mig?“

Hun trøstede: Iaa, fast var hans Haand. Der gik en Gysen igennem hende. Saa gæret der endnu virkelig et Menneske paa Jorden, som hjalp af ham og det angret alle? Et Menneske gæved der, som var glad ved at se ham og havde ham? Barmere, raskere begyndte Bløddet at løbe omkring i hans Karer, det var, som der kom Livskraft, Livsglæde over hien. Men — hvad hjalp det dette ham? Han havde tabt Jobbet, Trodsen, som bandt ham til andre Mennesker, var lidt af. Hvor skulde han længe finde et Tilflyktingspunkt? Hun jukkede tungt.

„Mit Barn, mit hjerte Barn!“ sagde hun smil og hjerligt, saaledes som hun havde hørt det af hende, da han sad paa hendes Stjole.

Det overvældede ham, blystigt tryk, Lede han hendes Haand og førte den til sine Læber.

„Men ikke nu det Dødelik var kommet, at hun kunde gøre et Eversmaal. Hun bøjede sig over ham. „Reinhold — hvorfor satte du Korset ved Siden af dit Navn? Sig det — ingen anden end din Moder og den barmhjertige Gud hører det!“

Hun for sammen, men dette Eversmaal brød da's Hjertes Kammer. „Ja, Moder, du skalde jeg vel i Breden — jeg — et Luthersk!“

„Har du da troet, at du kunde gjenvinde din Herte ved en ny — Misgjertning?“

„Al Moder, det er en stor Plage at maatte leve og altid at komme sig!“

„Og du har ikke tænkt paa Gud og paa mig, og hvorelendes det vilde kunne paa mit Hjerte — ikke paa Gifselbet?“

„Havn ikke Ravnem, Moder! Jeg kan ikke udholde det! Du ved, at det er forbit!“ Hun trykkede Ansigtet i Hænderne, hun skulde ikke se, hvilke smertelige Træk der var over det. „Det er forbit! Og mit Navn har hun saa længe siden strøget ud af sit Høi!“

Moderen vendte Ansigtet bort, et Smil var leiet hen over det, og lige som en lystelig Tanke traf hun den lille Kuro, som stod paa Bordet, nær mere hen til sig, som om den indeholdt en Skat, som hun var usværlig for.

Men nu syntes Hien at være brudt, sit hule Hjerte med al dets Haabløshed lod hun hende se.

„Der kan jeg ikke blive, Moder,“ jukkede hun, „jeg kan det ikke! Tusindhundredet vilde følge mig over alle, ligesom min Stigge. Harde jeg Penge,“ fortalte hun nylende, „da gik

jeg over Havet! Der, hvor ingen kjender mig, vilde jeg aller kunne udholde at leve, men — jeg har ingen, og jeg ved ikke, hvor jeg skal gaa, og derfor — jukkende brød hun af.

Hastere gik hun hans Haand. Hun forskød hende. „Nei, nei, Moder, var ikke bange, for nu kunde jeg det ikke!“

Hun kunde have jublet af Glæde, den store kælende Angest var fra hende. Saa let om Hjertet var hun, som om det ikke længere gæved nogen Sorg.

Men den følgende Morgen stod dog tungt og vanskeligt for hende det Eversmaal: Hvad kan jeg gøre, for at hun aller skal kunne glæde sig ved Hien? Der, der indaa hun, vilde det aldrig se. Men Midler til Overtroen kunde heller ikke hun stille til veie. Al de to Mark, som var nødvendige til hendes Rejse, havde hun med Nøle parat sammen. Al, hvad hun havde clet, var jo bleven ofret for at hjælpe til med at betale paa Sønnens Høi.

Hun grundede og grundede. Bøner, som havde Midler og Bille til at hjælpe, havde hun heller ikke. Men da kom hun til at tænke paa den venlige Dame, som igoar havde vist hende saa megen Delagtelse. Men hun turde gaa til hende og bede om Raad. Hun var klog og hjerdt Berden bedre end hende.

Hun kunde ikke blide føit denne Tanke, og endog for Reinhold var Haaret op, hende hun allerede fremover Baden til det bekendte Hus.

Fru Senatoren var sit ikke forundret, men snarere glad ved at se hende. Dele Katten havde hun maattet tænke paa den statters Kone, og om hun havde truffet sin Son. Ganste blystret havde hun været over, at hun ikke havde kunnet hde hende mere Høi, og nu stod hun allerede i Døren. Ljoneskepligen var ganste overrasket ved det tidlige Besøg, men endnu mere over den glade Hien, som blev hende til Del.

Fru Senatoren saa frag, at hun havde noget godt at berette. „Gud være Tak,“ sagde hun af fuldt Hjerte, „at De har suadet ham! Men, hvad nu, herte?“

Denne Blystret ansæede hendes Hjerte, alle Bekymringer betvoede hun hende. Værfeligt var det, at Senatoren's Ansigt nu blev mere og mere straalende!

Der kunde hun hjælpe. Hun havde set eller i det mindste anet saa mangen Rab af dette Slags, og ingen Høi

haude hun kunnet yde — her kunde hun det.

Moderen stod og grædte paa, hvad hun skulde gjøre for at hjælpe sin Sønde udsødelige Rindler. Sine gode Medfæller havde hun endnu, en Del Sølvtel og saa — holdt hun paa dette kunde laane en lid. n Kapital, men hun var uvant med sige Ting. Raadville saa hun op.

Da kom Svaret, der for hende var ligesom et Under.

„Mildterne koster jeg Dem! Gud være Tak, jeg kan det og tør det! Jeg er en enestaaende Guts, har ingen Børn, som jeg tager noget fra. Og i Bremen har jeg en Broder, som har Forretningsofoblindelser paa den anden Side af Havet — han kan stille eders Sønde en Stilling. Han gjør det, naar jeg berer ham om det, for han tænker som jeg.“

Moderen kunde ikke saa frem et Ord, og da hun endelig blev istand til at fremstamme en L. L. afsted Senatorinden hende: „Intet at takke for, jeg maatte have denne Glæde! Gud har givet mig Rindler, og han har sendt Dem til mig! Gaa nu og sig det til ham!“

„Han tror mig ikke,“ sammende Moderen, „og det er ikke et undred paa!“

„Da skal De tage med et Brev til ham, da har han fort paa hvide for, hvad jeg tænker at gjøre!“ Hun skred et Par Ord og skal Seddelen i et Omflag. „Men De maa bringe Deres Sønde hid til mig idag, for at vi kan tale om dette Kallsgænde!“ Sønde lod hun den lykkelige Moder gaa.

Hvor hun stundte sig afsted, fuld af Glæde og Taknemmelighed! Det var den samme Vel, som hun lgaar havde gaaet grædende og sultende.

I den lille Have, der saa saa festlig ud i den skønne Morgensol, trof hun Opvartersken, hun skulde Rosen af Busken. „Men idag er det deilig, min Dame, er det ikke?“

„Ja, deilig — deilig.“ gjentog Moderen i sin Lykke.

„Jeg giver Dem en — det gjør Hjertet saa glad, naar man ser en Rose.“

Et lykkeligt Smil laaned Opvartersken. Endnu havde ingen Drillepenge gjort hende saa glad som denne L. L. Den lykkelige Moder stode nu op paa sit lille Bærst. Hun vilde gaa ud sine Stutte, som om det skulde være til Jul. Men sluk maatte hun være. Hun hørte ham jo i Stueværelset. Nede paa Bordet lagde hun Rosen og

paa Bælte og ventede Stede af den et Brev. Hver som hun i glæde Tante Dytte paa dette og hint, som han ind. Gaaft fremadret saa hun ud. Hvad havde hans Moder sagt? „Mit for dig!“ sagde hun. Men da maatte hun spørge sig ud, det var for meget, og tænkte hun ikke helt at være alene. Ja det var for meget — ogsaa for ham! Her det Brev, som fremde Brev for ham til et nyt Liv, der det andet — fra Gildet, hans trosvede, som ved Ord, ajennentraugte af utroligt Hjerlighed bragte den gamle Lykke tilbage. Han holdt otter den Ring i sin Haand, som han engang havde kastet sig af sig selv for sig selv. Hun gav ham den tilbage idag, den skulde paa ny være et Bant for Lykken.

Hvor det ryste ham! Han maatte paa Kna, for han saite den barnlige Guds Magt. Han sprang op, Bæson med fornyet Kraft. Ja, leve vilde han med Guds Hjælp som et nyt Menneske, som en velsignet, bedfærdig kristen! Ja, han vilde det — ved Guds Raade!

Paulus.
1 Kor. 15, 1 til 10.

„Ved Guds Raade er jeg, hvad jeg er; og hans Raade mod mig har ikke været forjæved.“ Han, som siger dette, er ikke længer en vigtig Person i sine egne Dine. Hun paastaar ikke sin Met, sin Bærdighed; han har ikke de store Fordringer til andre, at de skal stille ham forrest. Han har lært den Lov, som er Menneskelivets Lov: vil du høit op, da høit sig; vil du være en Mand, bliv da først et Barn i Sind; vil du blive stor, da vær liden. Paulus tager ikke Munden for fuld, han overdriver ikke. Han er et sandt og takende og sandeligt arbejdende Menneske. Og det, som har gjort ham dertil, er Troen paa Jesus Kristus. Troen paa ham, der giver sig den for Søndre, Dødt fjendte og lidende Hjerlighed, som han engang havde modstaaet, ja forsøgt, havde grebet i i dette selvske Mærkes Liv og forandret det, gjort det en helt ny Retning og en helt ny Kraft. Det var i en ganske ufortjent; det var Raade. Han der blevet nu et af Paulus, var der bleuet meget af ham, da var det siden den Tid, da han laugte og bad paa sine Knaet Herre, hvad vil du, at jeg skal gjøre? Ethen den Tid, da det trokkelig sag for Paulus, at det var

Guds uendelige Forbarme for ham kaldte til Liv; ikke nogen af de Gjenmætt, han selv havde gjort, men Guds frelse og frelsende Gjerning, som viste ham sin egen Egenskab.

Med Paulus var Guds Raade ikke forjæved, ikke uden Frygt og stor Bindning. Den Betsendelse, han aflegger, er ikke et tomt Ord; det ved vi. Han hævter ingen Veilighed til at betomme sig selv, forberlige sit eget Navn, sit eget Birk. Gud er? Han taler ikke helt om Søndens jordverdlige Bæson hos andre; men han siger, holden Stald han har med det end, der endnu er i hans eget Birk. i hans egne Gjæringer. Men vil? Han kalder ikke Kristus sin Herre blot da, naar det behager ham, naar det ikke generer hans Datter og Sønner; men ogsaa da, naar han har den haardeste Kamp med Hjed og Mod og med denne Verdens Herre. Men du og jeg altid beriser vor Kristendom med samme gode Samvittighed? Han vidner om det evige Liv og den ufortærlige Tro; og hans Liv vidner med. Han hænger ikke gjerrig fast ved dette Livs Moder, han er ikke lyden paa Tidens Rindler, han beskæger sig ikke over dens Trængsel og Lidelse. Stemmer ogsaa over vor Handel staldes overens med de vater Ord, som er i vor Mund? Hans Kristendom er saa stærk til lidet mærket af Korjet. Vi spørger doctandret, hvad koster det nutidig at være en kristen? Han lever kun for Jesus Kristus, et Bønnens og Forsagelsens Liv, indvies hellig Virksomhed og helligjertet menneskelig Opofrelse. Hvor mange af os lever fremdeles i de gamle Tilværelser, de forrige Begjærigheder?

Tak for det Gud for hver den af os, som kan sige med Sæd: hans Raade mod mig har ikke været forjæved. Det er den Prædiken, der taler mere overbevise; end nogen Ord, is Fortgader; det er Livets Prædiken. Det er den Kristendom, som fuldt ud fastholder Evangeliet; det er den Kristendom, der holder og holdt, at gaar ind i Frelserens Raad, i hans Tante og Gjærning; den Kristendom, der har noget af Paulus i sig, har hans oprigtige Hjerte. Den Redelighed, som følger Gud, og som, naar den har fundet Liv, ogsaa følger ham — i alt. Vedt det til at gøre alt og troe alt for at behæve Gud — og ikke sig selv. Den Kristendom, som ikke lever i Bæson, som med for Udelt, hende med fulde Hænder dette Livs Betnemmeligheder.

Naar Paulus lever i Røjsomhed ligger han vist som i Moos. Da er det, fordi han ved sig frelst af Raade. Naar han „bør daglig“ og giver Kristendommen, som kan kaldes en behagelig, en kamortabel Kristendom, da er det, fordi Guds Raade har saa ganske gennemtrængt ham, saa ganske overvundet hans gamle Menneske. Ligesaa lidet som han vil vide af egen Kraft, eget Talent, egen Betsendelse, egen Indvieselse, ligesaa lidet træder han for sin Bæson noget af det, som heder jordligt Lykke, jordligt Væge, jordligt Tilfredshed, ja endog jordligt Hjerlighed.

De mange kristne nuomstunder, der lægger en vilhelig Bøgt paa sine materielle Interesser, der prøve sig selv og sig til, om de har givet sig Guds Raade hold uden Forbehold, uden Sidebenjæn.

Undskyldninger.

Tag f. Eks. Kirkegang og Gang til Forretningen. Over Morgen er Manden i sin Forretning; intet holder ham borte fra den uden en alvorlig Sygdom. Han kan sole sig uoplagt, men han gaar. Han kan have Hovedpine, men han sætter toel. Og naar han er det, hvor er han ikke interesseret — hvor er han ikke slagt, oplyst, opofret? Det er Forretningssag.

Og tag nu den samme Mand og se paa hans Kirkegang. Hvilket Modstand! „Jeg har Hovedpine, jeg tror ikke, jeg vil gaa til Kirke.“ „Det regner saa, og det er saa kaldt, ja vil ikke vove mig ud.“ „Jeg føler mig træt, jeg vil blive hjemme og hvile.“ Og ofte, naar han gaar, hvor straffer han sig ikke, ser sig om og lader Tankerne fare om!

Ja, siger du, men et er Forretningen, som et maa hjælpe; vil vil i se over Blads eller vore Penge; — og det andet er — nu vel, hvad er det? Er det en uvelig Ting? Er det ikke Guds Forretning? Er det ikke en meget hellig, en meget holdidelig, en meget tvivlende Sag? Afhænger ikke Sjælens Betsendelse deraf? Kan det ustraffet forsømmes? Tænk paa din Frelseres Ord i Malakias: „En Sønde atter sin Fæder, og en Tjener sin Herre; er jeg nu Fæder, hvad er da min Væge, og er jeg Herre, hvor er da min Frygt?“

S a l m e.

(Mel: Herre Jesu Krist dig til os vend).

O Herre Krist forag vor tro,
Tag selv i bange hjerte os,
Læg du vor syndens
Og styrk os med dit legems brød.

Vi tørster efter naaden din,
Giv os dit blod i karene vin,
Og stot du vore synder ud,
O, Herre Kristus, mand og Gud!

Du har jo sagt, at i dit blod
Uvortes synder overflod;
Nær vi i troen til dig gaar,
Du læger syndens hjertesaar.

Saa takker vi dig, Jesu sød,
Fordi du gav dit blod og kjød,
Vi takker for dit alterbrød,
Vi takker for den frelste jord.

Lauritz Nisjen.

Fra Antikristens Rige.

Da Katolikerne paa den saakaldte Kontrareformationstid i Begyndelsen af det 17de Aarhundrede huserede i Byen Rhinogen, forlangte de af de evangeliske kristne hersteds, at de skulde bekjende sig til følgende Troesartikler:

1. Vi tror intet andet end det, som den romerske Kirke befaler, enten det staar skrevet i Bibelen eller ikke.
2. Vi tror, at der er en Eljersbild.
3. Vi tror, at Helgenerne beder for os.
4. Vi tror paa de hellige syv Sakramenter.
5. Vi tror paa den hellige Jomfru Maria som den, der er højere end Guds Søn og mere fortjener Tilbedelse end han.
6. Vi sverger for Gud, at den lutherste Lære er sand og fordommelig, og at vi vil holde vore Børn fra den.
7. Vi sverger, at vi godvillig og uden Tvang har traadt over til den katolske Lære. Dertil hjælpe os Gud Fader, Søn og Helligaand! Amen.

Gode Bøger!

Vi har sikret os et Oplag af Fire Hundrede Fortællinger for Skolen og Hjemmet ved G. Man.

Denne Bog er smukt indbundet med forgyldt Titel og koster i Boghandelen \$1.50.

Vi vil sende et Exemplar af denne Bog portofrit, saalænge Oplaget varer, for 10 nye Abonnenter paa „Pacific Herald.“ Adress: Saa 10 af Deres

Brevner til at betale Dem 50c hver for en Aargang af Bladet og vi sender Dem denne smukke og interessante Bog i en Paaskjønneelse for Deres Bryderi.

„Inlegave“ er Titelen paa en smuk Ild- og Bog, som indeholder 24 vakkre Fortællinger. Den er godt indbundet med forgyldt Titel og koster 25c. Den sendes frit til enhver, som sender os \$1.50 for 3 nye Abonnenter paa „Pacific Herald.“ Ved at formaa 3 af dine Brevner til at abonnere paa Bladet vil De saa denne interessante lille Bog som Præmie.

Send \$6.00 for 12 nye Abonnenter, saa skal vi sende Dem begge disse Bøger.

Prøvenummere af Bladet sendes frit til saadanne, som ønsker at samle Abonnenter.

J. M. Arntson,
North Sagfører,
Notary Public.

Udfærdiger alle lovlige Dokumenter saasom Skjeder, Kontrakter, m. m.
Municipal Court-Rooms
City Hall-

TACOMA. - WASH

Her!

Alle, som sender os penge til at betale stat paa lotter med, maa opgive nøjagtig beskrivelse af lotterne saasom lottens nummer, samt i hvilken „Block“ og „Addition“ de ligger.

Uden at vi faar disse oplysninger kan vi ikke være ansvarlige for om en fejl begaaes.

Alttertabler.

Frit tilsendt faaes Katalog med Prøver paa Alttertabler, der fremstiller vigtige Tilbragelser af Kristi Liv.

Foreninger, som vil forære Alttertabler til Kirker, skal saa dem til betydelig nedsatte Priser. Skriv straks til Præsidenten til

August Hagstad,
Marinette, Wis.

KRAMPE STANDES FRIT
Kureres varigt ved
Dr. Kline's store
Nervekrestorer
Ingen Krampe eller første Dages Brug. KOST
BETALING personlig eller pr. Post. Bog og
3 PRØVEFLASKE FRIT
til Krampepatienter, som kun betale Ek-
spensen. Varig Kur. (Se kun tillægs-
Lærebog for All-nervous Disorders, Kollipet,
Stivt Led, St. Vette Dans, Næbrudhed,
Udmattelse. Dr. R. H. Kline, I. d.
931 Arch Str. Philadelphia. Bulletin 181

**Vor Frelseres norske
luth. Kirke**

Hj. af So. J og 17th St.
TACOMA, WASH.

CARLO A. SPERATI,
Pastor.

Bopæl: 2550 So. I St.

Gudstjenester:

Søndag 9:30 A. M. . . . . Søndags-
skole.

“ 11 A. M. . . . . Høimesse-
gudstjeneste.

“ 7:45 P. M. . . . . Aftensang.

Onsdag 8 P. M. . . . . Kor Øvelse.

Lørdag 9 A. M. . . . . Lørdagskole

Hver 1ste og 3die Torsdag Aften

i Maaneden, Ungdomsforening.

Hver 2den og 4de Torsdag Ef. m

Maaneden, Kvindeforening.

O. B. LIEN. H. B. SELVIG.

EIERE AF

LIEN'S PHARMACY,
(Tidligere Central Drug Store.)

Apothekerevarer, Chemikalier og Toilet
Articles.

De B. Lien har mange Aars Er-
faring som Apotheker, er altid tilstede
og man kan der trygt stole paa at faa
Recepter udfyldte med Omhu og Nøi-
agtighed.

1102 TACOMA AVE.,

TEL. JAMES 141. TACOMA WASH

Wanted

The readers of „HEROLD“ to
know that we keep a fine line of
SCHOOLBOOKS,

Slates, Tablets, and Supplies of
all kinds.

VISELL & ECKBERG,

Stationers & Booksellers
1308 Pacific Ave.

TACOMA, - WASH.

Uhr og Kjæde for en Dags Arbejde

Gutter og Piger. Vi vil sende Edes
Nikkel, gatter i Uhr og Kjæde for en
dag 18 for hver Blanding af 5
Blanding for Vask i Vand 4-5 for
Pakken. Send Edes Brev og vi sender Edes for
to tredjedele stor Præmie. Ingen Penges for
BLUINE CO., Box 5, Concord Junction, Mass.

DRS. ROBERTS, DOERRER
AND RAWLINGS

DENTISTS

Crown and Bridge Work a Speciality

156 Pacific Ave. Tel. Red 490

TACOMA - W N

FIRE INSURANCE

F. W. GASTON,

Luzon Bldg. cor. 13th & Pacific Ave.

TEL. MAIN 303., Tacoma, Was

**Student-
Supplies**

OF

ALL KINDS

Vaughan & Morrill Co.

926 Pac. Ave. - Tacoma, Wash

Til Veiledning

for dem, som vil give sine Bylotter til
Parkland lutherste Barnehjem, mærkes
at „Derden“ bør stilles til „The
Parkland Lutheran Childrens'
Home,“ Parkland, Washington.

L. Larjen.

E. E. Rosling,

Skandinavisk Sagfører

310-312 Luzon Building,

TACOMA - WASH.

THE ARCADE

Dry Goods & Mens Furnishings
Cor. 13th & Pacific Ave.

TACOMA - WASH.

J. F. MURPHY, Prop.

Pacific Lutheran Academy
and
Business College.

Courses of Study.

Preparatory, Normal, Commercial, Classical College Preparatory, Luther College Preparatory, English Scientific College preparatory, Shorthand and Typ-writing, Music.

Instructors.

N J HONG, Principal, Eng'ish language and literature, physics, psychology and Norwegian.

J. U. XAVIER, Religion, History, Latin and Greek.
MISS K. ELIZABETH SIHLER, preceptress, English grammar, German, geography, vocal music and physical culture
MISS ANNA TENWICK, History of the U. S., reading, geometry and trigonometry.

N N HAGENESS, Arithmetic, commercial branches, penmanship and shorthand

MISS OLGA KINDLEY. Piano and organ.

CARLO A SPERATI. Director of Band and Orchestra.

Fall Term.

Begins Sept. 30 and closes Dec. 19.

Tuition.

Tuition per term of 12 weeks \$15.

Room Rent.

Per term of 12 weeks \$6.00

Board.

Board is furnished at actual cost.

Total Expenses.

All necessary expenses for one term of 12 weeks need not exceed \$50. This includes tuition, room, board, books, and other incidental expenses.

Our New Catalogue.

Our new catalogue giving full information about the school will be sent free upon application.

Address, **PACIFIC LUTHERAN ACADEMY**
Parkland, Wash

Ordsprog.

Mænd, som er Bespottere, føre en Dind i Stulle, men de Bise afvænde Bredde.

+++

En uretfærdig Mand er de retfærdige en Besættelighed, og den, som er optigsig paa Sien, er en ugudelig en Besættelighed.

+++

Dvo jar op til Himmelen og for ned? Dvo jar lide Belset i sine Navn? Dvo bandt Landet i et Klade? Dvo haver bestillet alle Jordens Gænder? Dvo er hans Navn? Og hvad er hans Søn's Navn, om du ved det?

+++

Wis og Straf gibe Visdom, men en Dreng, som overlades til sig selv, befrømmer sin Moder.

+++

Naar ugudelige blive mange, bliver Overtrædelse megen, men retfærdige skulle se paa deres Fald.

+++

En uretfærdig Mand blander sig i Trætte, og en høflig Mand gjør megen Overtrædelse.

+++

Mennekens Dødsmod skal nedtrykke ham, men den ydmyge skal holde fast ved Været.

+++

Vi forfærdes for et Mennekke fæter i Stifte, men den, som forlader sig paa Herren, bliver opøstet.

+++

En Mand, som er lidt Brokset, og dog forberder sin Nafte, skal hasteligen sønderbrydes, og der skal ingen Sægsdom være.

+++

Naar retfærdige blive mange, skal Folket glædes, men naar en ugudelig derher, skal Folket sulke.

+++

En Mand, som smigter for sin Kæffe, udb. eder et Barn for hans Gange.

+++

Alt Guds Ord er Intret; det er et Skjold for dem, som forlade sig paa ham. Vag Intet til hans Ord, at han skal ikke straffe dig, og du skal findes søgnaftig.

+++

Et Die, som spottes sin Fader og frægter at bærge ved sin Moder, det skulle Karne udhætte ved Søft n, og Drengunger skulle ake det.

Gudelighed er Bedragselighed, og Delighed er Forsængelighed, men en Koldbe, i hvilken der er Herrens Frygt, hun skal rojes.

DODWELL & CO., Ltd.

LOCAL STEAMERS.

FOR VICTORIA, B. C.

s s "MAJESTIC" leaves Yesler wharf, Seattle at 9:00 a. m. daily except Sunday for Port Townsend, Wash., and Victoria, B. C.

FOR WHATCOM.

s s "STATE OF WASHINGTON" leaves Yesler wharf, Seattle at 10 p. m. daily except Saturday and s s "SEHOME" at 8:00 a. m. daily except Sunday for Everett*) Anacortes, Fairhaven and Whatcom.

*) "SEHOME" does not call at Everett.

For rates and information apply to

DODWELL & CO., Ltd.
625 Pacific Ave. Phone Main 89

J. C. PETERSEN,

PARKLAND, WASH.

Practical Horse-Shoe

and

Wagon - Maker.

All kinds of Repairing done at Reasonable Prices.

Skandinavisk

Photographer

F. BONELL.

Effterfølger af

Lindahl Photographer

1112 Pacific Ave.
California Building.
TACOMA, WASH.

Parkland-Nyheder.

I Madamlet er der nu 26 Disciple optagne.

***

H. A. Nilsen fra Pioneer, Wash., har nylig været her paa Besøg.

***

Andrew Wibboe er kommen hjem fra Bilet.

***

De sidste Par Uger har vi haft ganske meget Regn.

***

Miss Nora Johansen og en yngre Søster fra Everett er for Tiden i Besøg hos Kraab 16.

***

Post. A. M. Kernig fra Portland, Oregon, afslagde Parkland et venligt Besøg.

***

Kvindeforeningen møder hos Mrs. E. Olsen Onsdag den 2de i denne Maaned.

***

Mr. A. S. Shore og Datter fra Anacortes, Wash., besøgte vor Stole denne Uge. De er ude paa Bryllupsreise.

***

Mr. A. Furrud fra Ellerton har i disse Dage været i Parkland og blif paa sine gamle Venner, Kosnes og Knudsen.

***

Mrs. John Venarison, Hancock, Minn., som har opholdt sig i flere Maaned her paa Kysten, reiste hjem sidste Mandag. Hun lyste sig meget godt her. Vi haaber, at hun med Familie flytter hid til Baaren.

***

Silke Torsdag Eftermiddag holdt Mr. Nils E. Sells og Miss Anna Marie Olsen Bryllup.

Brudestegen foregik i Stolens Kirke. En Del Venner var indbudte til Festmaal tid hos Brudens Moder Mrs. Olei Olsen. „Derold“ gratulerer.

***

Dr. A. G. Walden fejrede sidste Onsdag sin 60de Fødselsdag. „Derold“ ønsker ham en blid og af Gud velsignet Alderdom. At han i en hel Menneftskaber har været en vittig Riksfjerner og en trofast Støtte for kristelige Menighedsfolk er noget, som han maaske angret paa, men tvivlmod kan

glæde sig mest over af alt, hvad han disse 60 Aar har oplevet med.

***

Advokat S. Lemmen, P. Kavler og Dr. Lyng, som nylig er komne tilbage fra Cape Nome i Alaska, afslagde Stolen for den Lørdag et venligt Besøg.

Dr. Lemmens Son, som har været med sin Fader over is Aar i Guldlandet, ligger nu paa et Hospital i Seattle. Sæsonart har blivet bedret, reiser de hj. m. til St. Paul.

Dr. Kavler er en Son af Post. A. P. Kavler. Han havde besøgt vor Skolekommission ved Lister og beder, at det gaar jævligt, sedit det.

Fra andre Kauter.

I Vor Frelses Kirke i Tacoma holdes Gudstjeneste i Søndagskolen kl. 11 Form.

***

Governør McCall afsluttede sin Rejse til den 2de d. M. for et besøg nogle af Statens Dannelsesanstalter.

***

Paa Sportstuen mellem Tacoma og Seattle er det forbudt at spytte i Sogeløgnene.

***

Jubilæum har man bragt ganske Bøger paa Sportstuen fra Tacoma til Parkland, men nu er lukkede Bøger lagte i Bøgen.

***

Dr. Martin Hovestad, der har ofret megen Tiltid og Penge for at fremskaffe Korstjerne i Amerika, har nylig afsendt et Tilbud til sin for afgangne Datter. Datter uafnemmeligt og liden paastjænet hans Arbejde har været, saa har det dog sin store Betjening.

Mr. Nils stad beder om, at alle, som har faaet eller faar sin Brevve tilsendt med Fortryk, eller godhedsstid til de sønne samme snarest muligt. At svare paa fornuftige Spørgsmaal er jo alle christelige Mennefters Pligt, selv om de ikke faar Betaling derfor.

***

Denne Uge holdtes der i Tacoma et Deleant møde i Røle ning af den forenede af les pantarke Høiskole her paa Kysten. Der var omkring 20 Delegerede tilstede. Mange Tilbud blev fremlagte, og der forhandlede meget om Stedet, uden at man dog endes om noget End.

Der valstes to Indsamlingskomiteer, en for Puget Sound og en anden

for Spokane Rreds. Disse to Komiteer skal sammen med en Komite fra den Forenede Kirke optage Subskriptioner til Bogen „Lørdag“.

Vor Stole skal bygges til de senere Uger afsluttet.

***

Tilføjesdags alle herer i Indsamlingen i Vor Frelses menighed i Tacoma fra onsdag fest i Parkers Hall, 1117 1/2 Tacoma Ave. Efter det musikalske program følger de forfriskninger.

Programmet er følgende:

- 1 Grand March de concert—Wollenhaupt
Anna Olanson Fremming.
- 2 As the Moon Rose—Pauline Phelps
Lida Paige Wilcox.
- 3 In the Deep Cold Sea — — — Patrie.
Mr. O. E. Ellingren.
- 4 Tarantella — Op. 13 — — — Nicodis
Olga Kindley
- 5 Krikonig — — — — — Schubert
Emma Loe
- 6 n. Widmung — Adagio — David Popper
h. Romanze — — — — — Herman Heberlein
Mr. K. J. Middleton
- 7 Wajehin' the Sparkin' — W. B. Eaton
Lida Paige Wilcox
- 8 Seek ye the Lord — — — — — Robert
Emma Loe og Kirkekor.

Adgang 25c. Forristninger 15c. Følgen begynder 20 minutter over 8 præcis.

Korporationsmedde.

Det aarlige Korporationsmøde for Pacific Lutheran University Ass'n., af Helge Grundlovens Bestemmelser blive afholdt i Skolebygningen i Parkland Onsdagen den 10de Dec. 1902 kl. 10 P. M. Alle Korporationens Medlemmer samt andre, som interesserer sig for Stolen og det kristelige Arbejde, indbydes paa det venligste.

Gud velkomne Mødet.

Tilkomiteen bedes om at møde Dagen førud, nemlig d. 9. Dec. Tag Parkland Street Car, som gaar fra 10de & Railroad Str., Tacoma, hver halvtanden Time fra kl. 6:30 om Morgenen.

Parkland, Wa., d. 24 Okt. 1902

Chr. Kosnes,

Secretar.

—10—

Til Christian Cooper.

Julius Jacobsen, Farmer, Wa. \$ .50

En ubemønstret, Ridgeman, Ia. 50

Alderdomshjemmet, S. Washington, .25

G. D. Erickson,

Rusl. skr.

M æ v k!

Gader til Parkland Lutherske Barnehuset bedes sendt til Post. T. Larsen, Parkland, Wash., der er Barnehusets Kassefører.

Chr. Kosnes,

Secretar.

The . . . . Illustrated Home Journal.

Published twice a Month.

Besides many excellent Illustrations it contains Stories, Biographies, descriptions of Travels, articles on Natural History, etc., etc.

Price only \$1. per year.

Reliable agents wanted all over the United States.

Address all correspondence to
Louis Lange Pub. Co.,
St. Louis, Mo.

DR. J. L. RYNNING,

FRENCH BLOCK, CORNER OF
13TH AND PACIFIC AVE.

OFFICE HOURS: 2 TO 4 P. M.

SUNDAYS AND EVENINGS BY
APPOINTMENT.

TEL. } OFFICE BLACK 1721.
} RES. SUBURBAN 41.

TACOMA, . . . WASH.

EDWIN R. RAY

PRINTER

113 THIRTEENTH ST

TEL. MAIN 295

TACOMA

TRADE MARKS
DESIGNS
COPYRIGHTS & C.

Anyone sending a sketch and description may quickly ascertain our opinion free whether an invention is probably patentable. Communication strictly confidential. Handbook on Patents sent free. Oldest agency for securing patents. Patents taken through Munn & Co. receive special notice, without charge, in the

Scientific American.

A handsomely illustrated weekly. Largest circulation of any scientific journal. Terms, \$3 a year; four months, \$1. Sold by all newsdealers.
MUNN & Co. 361 Broadway, New York
Branch Office, 22 F St., Washington, D. C.